

[NEM AKARTUNK MI TOVÁBB]

Nem akartunk mi tovább
élni csak itt maradtunk
hátralévő éveink
leélni móddal-okkal

Hazudtunk, amítottuk
magunk, megöregedtünk,
minket se vár más:
betegség, börtön, halál.

Persze, mindez mint
a penész köszönt ránk.
Váratlanul mint alma
magházában a dúló féreg.

Kínlódok halálodon,
s fejtem lefelé
életemet, hömpölyeget
a macska.
Bársonyba akadó köröm.

RÉGI IDŐK MOZIJA

Megúsztam, mert gyerek voltam,
félénk és gyanakvó gyerek
az egyszál eszemmel
az idegen és vonzó zűrzavarban.

Öltek akkor korombelieket
csiklandozott gyereknyakon kötél
de hát muszáj felejteni!

Ott fagyaltotztam aznap is
a klinkertéglás kaszárnyával szemben.
Talányosan fehérlett
a Jog bekötött szemű asszonya.
A katonák megszokottan sétáltak.